

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

Απόκομμα **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ**

28. ΜΑΡ. 1934

Χρονολογία

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Η Πάπισσα 'Ιωάννα

Μία νέα που έγινε ...Πάπας!

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΜΜ. ΡΟΪ'ΔΗ

ΔΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΦΩΡΙΣΘΗ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ

18^{ΟΝ}

Τό καλοκαίρι είχε περάσει αλλά ο «αγιώτατος Πατήρ» εξακολουθούσε να μένει στην έξοχή. Τό φθινόπωρο έρχινε τά τελευταία κίτρινα φύλλα στις ρίζες τών δένδρων, ή θάλασσα έμούγκριζε και οι λύκοι κατέβηκαν από τά βουνά. 'Αλλά οι δύο έρασται ζούσαν εύτυχιμένοι, «ώς την άνοιξιν σί τραυόνες». Στο παπικό μέγαρο τό ένα κλέντι θιεδέχεται τό άλλο. Βαγκικά τραγούδια, ζέρια, γελωτοποιοί και ποδοπατήματα χορευτών άντηχοδσαν εκεί μέσα.

Ο «Πάπας 'Ιωάννης» δέν έπήγανε στούς δρόμους και στό «Πάτερ ήμών» είχε κάνει την έξής τροποποίησι: 'Αντί να λέγη στον άρτον τον έπιούσιον» έπρ-εφερε: «τόν... Φ λ ω ρ ο ν τον έπιούσιον».

Ένώ όμως ή 'Ιωάννα έπλεε στο πέλαγος τής ήθονής, έκτόπησε ζαφνικά σ' ένα φοβερό ύψαλο, τόν όποιον δέν έπεριμενε. 'Η δεκάχρονη συμβίωσι της με τόν Φρουμέντιο και τούς άντεραστάς του την είχε βεβαιώσει ότι μπορούσε να φάγη όσα ήθελε απηγορευμένα μήλα», χωρίς να διατρέχη κανένα κίνδυνο απ' αυτά. Είχε όμως λησμονήσει ότι «όλοι σχεδόν αι βιβλικά ήρωίδες ή Σάφια, ή Ρεβέκκα, ή Ραχήλ και

αι άλλα ήσαν στείραι μέχρι γήρατος και έπειτα έγέννησαν πατριάρχας και προφήτας». 'Ετσι ζαφνιάστηκε, όταν τά περιγραφόμενα εις τό τέταρτο βιβλίον του 'Αριστοτέλους συμπίπτουσι τήν ειδοποίησαν ότι «ο 'Υψιστος ηλόγησε τέλος πάντων τά σιλαχνα τής».

'Η ταραχή τής 'Ιωάννας ήταν τόση, ώστε έπεσε από τα χέρια της τό ποτήρι του κροτούσας. Οι καλεσμένοι της είπαν πως τό κρασί που χύθηκε θάφενε γούρου. 'Αλλ' εκείνη, που ήξευε τά αίτια τής συγκινήσεως, άφησε τό υλέντι κ' έτρεξε στό θάλαμό της. Κλεισμένη εκεί άρχισε να κλαίη τή συμφορά της.

Όλον τά μάτια είχαν σάσει στο Παπικό μέγαρο. Μονο ή 'Ιωάννα άγρυπνούσαν άνομη. Σκυφτή έστήριζε με τά χέρια τό κεφάλι της και προσπαθούσε να βρη μία λύσι για ν' άποφύγη τό κακό που την άπειλούσε. 'Η σκεπτότανε ν' άφήση την Ρωμή και τά κλειδιά του Παπικού παρδεισιου και να πάη μαζί με τόν Φλάρο σε μίαν άγνωστη γωνιά τής γής και τότε με τά έόρκια και τά γιατρικά ελουργία να δώδη «τόν εν τή κοιλιή της σιστηθέντα άπρόσκλητον και άκληρον ένοικέτην».

'Αλλά και τά δύο σχέδια τής έφαινοντο δύσκολα. Διότι ούτε την άποστολική έδρα ήθελε να χάση ούτε και τή ζωή της ήθελε να διακινδυνεύση. 'Αλλη λύσις δέν ύπήρχε. Τό κεφάλι της ήταν βαρό, τ' αυτιά της έβουίζαν και μπρός στό μάτια της περνούσαν φωτιές και σκοτάδια, τά αδιάφευστα δηλαδή σημάδια τής έγκυμοσύνης.

Σ' αυτή τή δύσκολη στιγμή βρισκότανε όταν άκουσε κρότο φτερών. 'Η 'Ιωάννα σήκωσε ζαφνισμένη τό κεφάλι.

Μπροστά της στεκότανε ένας νέος με φτερά όλόλευκα. 'Η φορεσιά του έλαμπε και γύρω από τό κεφάλι του ύπήρχεν ό φωτισέφανος.

Στό δεξι του χέρι κρατούσε μία κόκκινη λαμπάδα και στό άριστερό ένα ποτήρι.

'Η 'Ιωάννα, ή όποια δέν ειχεν ιδη άγγελο παρά μόνο στις ειόνες, ταραχθηκε τόσο πολύ, ώστε ούτε να σηκωθ ή για να ύποδεχθ ή τον ξένο μπόρεσε, ούτε και κάθισμα έφρόντισε να του προσφέρη. Ο «ούράνιος άπειταλμένος», άφοδ δίπλωσε τά φτερά του κ' έτίναξε τούς ξανθούς βοστρύχους που έπεφταν στο μέτωπό του, κυττώντας με πρό-

ΑΘΗΝΩΝ

νο βλέμμα την άθλιαν Πάπισσα, τής ειπε:

«'Ιωάννα ή λαμπάς αυτή σοι αναγγέλλει τό πύρ τό αιώνιον προς τιμωρίαν τών άνομημάτων σου, τό δέ ποτήριον πρόωρον θανάτου και κατασχώνην επί τής γής. 'Εκλεξον μεταξύ αυτών».

'Η άγγελική πρότασις έφριξε σε άμηχανία την δυστυχιμένην 'Ιωάνναν. Ο φόβος του θανάτου και ό φόβος τής Κολάσεως κατέλυαν «ώς ό 'Ησαϊ και ό 'Ιακώβ εν τή κοιλιή τής Ρεβέκκας». Στην άρχή άπλωσε τό χέρι προς την άναμμένη λαμπάδα, θυσιάζοντας τή μέλλουσα ζωή για να κερδίση την παρούσα. 'Αλλά τό πρόσωπο του άγγέλου έγινε τόσο σκυθρωπό, ώστε μετάνιωσε. Και με τ' άλλο χέρι έπήρε τό ποτήρι του θανάτου και τής ντροπής και τό άδειασεν όλόκληρο.

Όταν τό πρωί τής άλλης μέρας ό Φλάρος μπήκε στην κρεβατοκάμαρα του Πάπα, βρήκε την αυτού 'Αγιότητα εξαπλωμένη στο ιοπέτο. Φοβεροί σπασμοί την έβασάνιζαν. Του κάκου ό καημένος ό νέος έγύρευε να θερμάνη με τά χείλη του την τρομαγμένη φίλη του.

Δεκαπέντε μέρες έμεινε ή 'Ιωάννα στο κρεβάτι, διατάζοντας

πό άπό τά δυό να διαλέξη: ζωή ή τόν θάνατο; Και άμέσως μόλις συνήλθε, έγύρισε στη μέση κ' έκλειστηκε στο εσωτερικό της, άπαγορευόντας σ' όλους να την ένοχλήσουν.

Τήν εποχήν όμως έκείνην ή χώρα περνούσε κρίσιμες στιγμές, Κίνδυνοι έσωτερικοί και έξωτερικοί περιέσφιγγαν την 'Ιταλία. Όλοι έεγράφησαν ενάντιον του Πάπα.

Σε τ' έφταιγεν έκεινος; 'Ιδού πως περνούσκει την τότε κατάσταση ό συγγραφέας τής Παπίσεως.

«Βλέποντας τά ταμεία κενά, τάς εκκλησίας σιωπηλάς, τά μοναστήρια μεταβλημένα εις καπηλειά, τούς Σαρακηνούς ληστεύοντας τά παράλια και τούς ληστές έσκηνωμένους εις τά προάστεια τής άγίας πόλεως οι καλοί Ρωμαίοι εν άρχή μετ' άπορίας, ειτα μετ' άνυπομονής και τέλος μετ' άνυπομονής και τί έκαμην ή άούτο άγιότης και διατι, ενώ ύπήρχον τοσοούτα έχθροί να πολεμήση, άφηνε εις την θήκην τά κοσμικά και πνευματικά του πλάνα.

Οι εύλοβεί παρεπονούντο ότι δέν άπενέμοντο πλέον εις αυτούς εύλογία και ό έπαίται, διότι δέν έμιοιράζετο ή έπιούσιος φακή!

οί φανατικοί άνέφερον μετά δακρύων ότι άπό έξ ήδη μηνών ουδεις έκάη μάγος ή αίρετικός, οι δέ χωλοί, δαμονιζόμενοι και παραλυτικοί ήρώτων διατί δέν έθαυματούργει πλέον ό Πάπας.

'Επεινοι που ειχεν έξαγριωθή περισσότερο με τή στάσι του Πάπα άποτελοδσαν στρατό όλόκληρο.

«'Ησαν οι Ιερείς άνευ παροικίας, οι ήγούμενοι άνευ μοναστηρίου, οι καγκελλάριοι και κοντόσταυλοι, δι' ους δέν ύπήρχε πλέον τόπος εις την αύλην, οι παράσιτοι, οι διαχθέντες του παπικού μαγευριού, και έτι μάλλον οι μαστροποί και κουρείς, οίτινες δέν ήδύναντο να ένωήσασι διατι άπεκλείοντο τών 'Ανακτόρων, ενώ ή τε συνήθεια και ή παράδοσις επέταττον εις τόν Πάπαν τό ζύρισμα και την γυναικοκρατίαν».

Όλοι αυτοί, άφοδ προσπαθήσαν πολλές φορές να δείξουν την «φοροσίωσί τους» και είδαν άπραγματοποιήτες τις έπιθυμίες των, έγιναν άκαμπτοι έπαναστάτες.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τό πλήθος περικυκλώνει τό Βατικανόν. - 'Η μερσία λιτανεία. - 'Ο Πάπας 'Ιωάννης καταλαμβάνεται άπό τούς πόνους του... τοκτωί!